

Editorial

La nacionalitat és una altra cosa

La rebaixa del temps per adquirir la nacionalitat ha estat sempre un tema espinós. No tant per la convicció de molts polítics i ciutadans, sinó per la por que en alguns sectors hi ha d'afrontar aquest debat.

Ahir es va perdre una altra oportunitat al Consell General. Reformistes i ApC van tombar la proposició de llei socialdemòcrata que pretenia reduir de 20 a 15 els anys de residència necessària per a la naturalització. Hi ha dos punts indiscutibles. El primer és que hi ha unanimitat en què és la grau d'integració, i no

tant el temps, és el que converteix en andorrà a un estranger. El segon és que malgrat la votació d'ahir a la cambra parlamentària, no hi ha cap dubte que hi ha una majoria clara de consellers que són partidaris de rebaixar els requisits actuals, i alguns d'ells –de l'oposició exactament– ho han manifestat de forma pública.

Cal recordar ara que quan, a proposta del PLA en el Govern, es va fer la rebaixa als 20 anys, també hi va haver qui es va posar les mans al cap tement una allau de nous andorrans que podrien fer trontollar les essències de país. Ja no es tracta d'una qüestió de drets econòmics –tenint

en compte els acords del Tractat Tri-lateral–, sinó de drets polítics i de desig dels aspirants de ser acollits de ple dret en la seva nova pàtria.

El Consell d'Europa estipula un sostre de 10 anys per adquirir la nacionalitat, i la darrera enquesta presentada fa una setmana pel departament d'Estadística mostra un suport majoritari a la rebaixa del

ES POT VEURE MÉS INTERESSOS PARTIDISTES QUE UNA PLENA CONVICCIÓ

temps de residència: un 62% dels enquestats andorrans estan d'acord amb els 15 anys, un percentatge que no té res a veure amb el posicionament del Consell General en la sessió d'ahir, que va quedar dividida

en un 50% a favor i un altre 50% en contra. Enquestes a banda –algú pot qüestionar-ne la fiabilitat dels resultats–, la realitat és que s'ha perdut l'oportunitat d'avançar en un debat encallat, més per interessos partidistes i que per la ferma convicció de que es tracta d'una proposta perjudicial per a Andorra.

Els arguments que ahir van fer servir els grups parlamentaris són prou coneguts. Mentre que els reformistes no veuen idònia la situació política com per aconseguir un clima de consens, ApC es manté ferm en la seva postura de reclamar un referèndum, mentre que des de les files del PS s'ha reiterat que sempre ha defensat la modificació de la llei. Es bo recordar que el clima actual de divisió no està suposant cap impediment perquè els reformistes negociïn les lleis fiscals i que des d'ApC es faci el mateix amb les sociolaborals. La nacionalitat és un altre cosa.

*L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articulistes exposen postures personals.*